

7,62 mm ręczny karabin maszynowy DPM obr./wz. 1944

OPISYBRON.PL

Historia i opis konstrukcji

Ręczny karabin maszynowy DPM opracował rosyjski konstruktor Wasilij Aleksiejewicz Diegtiariow. Była to modernizacja konstrukcji wcześniejszego rkm DP. Został przyjęty na uzbrojenie w 1944 roku (indeks ГРАУ: 56-Р-321М).

Jedne z pierwszych zmian nastąpiły już w 1932 roku. Kolejne modyfikacje następowały co jakiś czas a wynikały one nie tylko z chęci poprawy np. chłodzenia lufy, ale również wynikające z potrzeb wojny upraszczanie technologii produkcji. Stąd, mimo że lufa z grzebieniami szybciej się chłodziła to na jej wykonanie potrzeba było więcej roboczo-godzin a potrzeby frontu były duże, w latach wojny spotyka się lufy gładkie.

W konstrukcji broni przeniesiono do tyłu (za suwadło) sprężynę powrotną, zastąpiono bezpiecznik automatyczny bezpiecznikiem nastawnym, wzmocniono kluczowe podzespoły, dodano obrotowe mocowanie dwójnogu, zmodyfikowano kształt kolby i wprowadzono chwyt pistoletowy.

Zastosowana amunicja

Naboje pakowano w zbiorcze drewniane skrzynki mieszczące 880 sztuk. Załadowany magazynek miał masę 2,7 kg, natomiast pusty 1,6 kg.

1. Zwykła 7,62-мм винтовочный патрон с пулей Л образца 1930 года:

- Długość naboju: 77,16 mm
- Długość pocisku: 28,6 mm
- Masa naboju: 23,2 g
- Masa pocisku: 9,7 g
- Masa ładunku miotającego: 3,25 g
- Prędkość wylotowa: 860-875 m/s
- Pocisk pełnopłaszczowy z ołowianym rdzeniem.

2. Zwykła dalekonośna 7,62-мм винтовочный патрон с пулей Д образца 1930 года:

- Długość naboju: 79,18 mm

- Długość pocisku: 33,4 mm
- Masa naboju: 25,2 g
- Masa pocisku: 11,9 g
- Masa ładunku miotającego: 3,1 g
- Prędkość wylotowa: 795-810 m/s
- Pocisk pełnopłaszczowy z ołowianym rdzeniem. W celach łatwej identyfikacji czubek pocisku był pomalowany na żółto.

3. Przeciwrancerna 7,62-мм винтовочный патрон с бронебойной пулей образца 1930 года (Б-30):

Wrocław, Arsenał – Muzeum Militariów

- Długość naboju: 77,16 mm
- Długość pocisku: 36,5 mm
- Masa naboju: 23,7 g
- Masa pocisku: 11,0 g

- Masa ładunku miotającego: 3,05 g
- Prędkość wylotowa: 815-830 m/s
- Pocisk pełnopłaszczowy ze stalowym rdzeniem. W celach łatwej identyfikacji czubek pocisku był pomalowany na czarno.
- Przebijalność płyty pionowej wynosiła 7 mm z odległości 400 metrów.

4. Przeciwrancerno-zapalająca 7,62-мм винтовочный патрон с бронебойно-зажигательной пулей образца 1932 года (Б-32):

- Długość naboju: 77,16 mm
- Długość pocisku: 37,1 mm
- Masa naboju: 23,25 g
- Masa pocisku: 10,25 g
- Masa ładunku miotającego: 3,1 g
- Prędkość wylotowa: 860-875 m/s
- Pocisk pełnopłaszczowy ze stalowym rdzeniem i umieszczoną w przedniej części (pod płaszczem) masą zapalającą. W celach łatwej identyfikacji czubek pocisku był pomalowany na czarno z umieszczonym pod spodem czerwonym paskiem.

5. Przeciwrancerno-zapalająca 7,62-мм винтовочный патрон с бронебойно-зажигательной пулей образца 1940 года (БС-40):

- Długość naboju: 77,16 mm

- Długość pocisku: 31 mm
- Masa pocisku: 12,5 g
- Prędkość wylotowa: 800 m/s
- Pocisk pełnopłaszczowy z rdzeniem wykonanym z węgla wolframu i umieszczoną w przedniej części (pod płaszczem) masą zapalającą. W celach łatwej identyfikacji czubek pocisku był pomalowany na czarno.

6. Ślepa 7,62-мм винтовочные холостые:

- Długość naboju: 53,72 mm
- Masa naboju: 11 g
- Masa ładunku miotającego: 1,6 g
- Amunicja szkolna.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

- Kaliber: 7,62 mm
- Amunicja: 7,62 x 54R mm
- Masa: własna 8,4 kg, załadowany 12,2 kg
- Masa lufy: 2 kg
- Długość całkowita: 1 170 mm
- Długość lufy: 605 mm, (w tym część gwintowana 530 mm)
- Długość linii celowniczej: na dwójnogu 428 mm
- Zasilanie: magazynek na 47 naboii
- Szybkostrzelność: teoretyczna 600 strz./min., praktyczna ok. 100 strz./min.

Bibliografia

1. <http://www.dws-xip.pl/encyklopedia/strzdpm44-ru/>
2. <http://www.dws-xip.pl/encyklopedia/strzdp27-ru/>
3. Tomasz Szczerbicki, Broń Strzelecka Wojska Polskiego 1943-2016, Vesper 2016
4. Andrzej Ciepłiński, Ryszard Woźniak: Encyklopedia współczesnej broni palnej (od połowy XIX wieku).

Warszawa 1994: Wydawnictwo „WIS”